

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 125

Het goddelijk principe van uitwisseling

Mensen die de Bijbel uitleggen zonder geleid te worden door duidelijk gedefinieerde principes, komen gewoonlijk terecht in een toestand waarin zij Gods Woord laten zeggen wat zij willen dat het zegt. Het lijkt erop dat vele uitleggers dat ook zo willen. Zij gaan aan de slag zonder enige wet, principe, of regel van welke soort dan ook. Dat stelt ze in staat het Woord te buigen in hun eigen richting en het ontslaat ze van de plicht zich aan het Woord te conformeren. Er zijn mensen die bereid zijn uitlegkundige principes tot op zekere hoogte te accepteren, maar als ze in de knoei raken en het Woord zegt niet wat zij graag willen, negeren ze dat principe en leggen het uit zoals het hun belieft. Eerlijke uitlegkundige principes kunnen door eenieder die de waarheid liefheeft worden ontdekt en vastgesteld.

Lange tijd geleden kwam ik op het principe dat ik nu het principe van de goddelijke uitwisseling noem. Het was niet nieuw; velen hebben het al voor mij gezien, maar ik heb het voor mezelf ontdekt, heb er een naam aan gegeven en ben ermee aan het werk gegaan. Het principe is heel eenvoudig en kan gemakkelijk onder woorden worden gebracht: Hebreeuwse en Griekse woorden die onderling uitwisselbaar zijn gebruikt door de Heilige Geest hebben een gelijke waarde en betekenis. Het Hebreeuwse woord zoals is gebruikt in het Oude Testament is het primaire woord en het Griekse woord dat in de plaats daarvan is gebruikt in nieuwtestamentische citaten, betekent precies hetzelfde, ongeacht welke varianten in betekenis het gehad mag hebben onder de Grieken. Het Griekse woord moet zich aanpassen aan het Hebreeuwse en niet andersom.

Een duidelijk voorbeeld van dit principe kunnen we vinden in het Hebreeuwse woord *SHEOL* en het Griekse woord *HADES*. In Psalm 16:10 (St.Vert.) verklaart de geïnspireerde schrijver: 'want Gij zult mijn ziel in *SHEOL* niet verlaten' en in Handelingen 2:27 (St.Vert.) zegt de Geest van God door Petrus: 'want Gij zult mijn ziel in *HADES* niet verlaten.' Als *SHEOL* en *HADES* geen gelijke betekenis en waarde zouden hebben, heeft David niet gezegd wat in Handelingen 2:27 gezegd wordt dat hij gezegd heeft.

SHEOL is een woord met een goddelijke bron en de ware betekenis kan alleen worden opgemaakt uit het goddelijk gebruik ervan in het Oude Testament. Als we weten hoe het daar is gebruikt, weten we alles wat geweten kan worden over de betekenis, gebaseerd op het gebruik. Als de betekenis van een woord niet kan worden opgemaakt uit de vijftien zinnen waarin het voorkomt, bestaat geen enkele manier om de betekenis te achterhalen en kan het net zo goed als onzin-woord worden verwijderd uit alle talen.

Het Griekse woord *HADES* is een woord met een menselijke origine en het is omgeven met alle mogelijke menselijke tradities die het gevolg zijn van menselijke interpretaties tot ons gekomen. De grondbetekenis van *HADES* tot aan Homerus was 'de toestand van de dood.' De Grieken met hun platonische opvattingen over de ziel en de onsterfelijkheid daarvan, begonnen ideeën in en rond dit woord te ontwikkelen over de toestand van zielen, zegen en straf enz. Al deze onzin kan de ware betekenis hebben versluierd, maar die kon niet worden uitgewist. De fundamentele betekenis was volledig in overeenstemming met de grondbetekenis van *SHEOL* en daarom was het dit woord dat door de Heilige Geest is uitgekozen om wat David heeft gezegd tot uitdrukking te brengen. Als we op de hoogte zijn van het Griekse gebruik van het woord en de toevoegingen die in de loop van de tijd tussen Homerus en Christus zijn ontstaan negeren, ontdekken we dat dit een uitstekende representant is voor *SHEOL*. Daarmee hebben *SHEOL* en *HADES* door het principe van uitwisseling exact dezelfde betekenis en dezelfde waarde (zie *Seed & Bread* 82).

Een voorbeeld kan dit verduidelijken: de spelen van Shakespeare zijn in de Engelse taal geschreven. Een Fransman die de bekende regel 'The quality of mercy is not strain'd, it droppeth as a gentle rain from heaven,' wil aanhalen in zijn eigen taal, moet daarom gepaste Franse woorden zien te vinden voor 'quality,' 'mercy,' en 'strained.' Als hij woorden zou gebruiken die de betekenis van deze woorden niet tot uitdrukking brengen, zou hij Shakespeare verkeerd weergeven.

We kunnen feitelijk zeggen dat er ooit een moment is aangebroken waarop de Heilige Geest een Grieks woord moest uitkiezen dat

hetzelfde zou uitdrukken als *SHEOL*. Aangezien Hij begon met de woorden: 'want David zegt,' heeft Hij geen woord gekozen dat een onjuiste weergave was van wat David oorspronkelijk gezegd heeft.

Op grond van deze feiten is de juiste manier om een woordstudie van *SHEOL* te doen, te beginnen met dit woord in het Oude Testament, elke tekst waarin het voorkomt te onderzoeken en dan te vervolgen met elke tekst waarin *HADES* voorkomt en deze te behandelen alsof er hetzelfde woord staat. Dat is evenwel niet de manier waarop het gewoonlijk gebeurt. De meeste mensen zullen beginnen met het Nederlandse woord 'hel' (St.Vert.) of 'dodenrijk' (NBG, NBV) met alle daaraan verbonden buitensporige betenissen die mensen hebben verzonnen en gefantaseerd en dat, waar dat ze uitkomt, lezen in de woorden *SHEOL* en *HADES* en vervolgens beweren dat deze onheilige knoeiboel van opvattingen de ware betekenis van deze woorden is. Hun volgende stap is om alle mensen die het niet met hun uitleg eens zijn als ketters te bestempelen. Wat mij betreft, laat het duidelijk zijn dat ik elk greintje waarheid dat de Bijbel over *SHEOL* en *HADES* openbaart, geloof, aanvaard en onderwijs, maar ik geloof vrijwel niets van wat mensen leren en beweren over de *hel*.

Een zeer waardevol inzicht in de waarheid kan worden verkregen door het aanvaarden en toepassen van dit principe op het Hebreeuwse woord *QAHAL* en het Griekse woord *EKKLĒSIA*. Deze twee woorden zijn door de Heilige Geest onderling uitgewisseld en een echt inzicht in het woord *EKKLĒSIA* kan alleen ontstaan als het woord *QAHAL* wordt begrepen. Het kan niet met zekerheid worden beweed, maar er zijn respectabele geleerden die ervan uitgaan dat Jezus Christus, een Hebreëer, toen Hij tot twaalf mannen sprak die ook Hebreëën waren, heeft gezegd: 'op deze rots zal Ik mijn *QAHAL* bouwen.' Ik ben geneigd het hiermee eens te zijn.

In Psalm 22:23 vinden we: 'Ik zal uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente (*QAHAL*) zal ik U lofzingen.' Door inspiratie is dezelfde waarheid in Hebreëën 2:12 herhaald: 'Uw naam zal ik aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente (*EKKLĒSIA*) zal ik U lofzingen.' We kunnen dus met zekerheid vaststellen dat *EKKLĒSIA* het woord is dat de Geest van God heeft gekozen om exact hetzelfde mee uit te drukken als wat bedoeld wordt met het woord *QAHAL*. En verder kunnen we bepalen dat aangezien *EKKLĒSIA*, een woord met een menselijke oorsprong, in het Nieuwe Testament is gebruikt als definitie van het Hebreeuwse woord *QAHAL*, een woord met een goddelijke oorsprong, de betekenis van *EKKLĒSIA* niet moet worden opgemaakt uit menselijke filosofieën en bedenksels, maar uit het goddelijk gebruik van *QAHAL* in het Oude Testament.

Er zijn mensen die bereid zijn de wet van de goddelijke uitwisseling voor bepaalde woorden te aanvaarden, zoals voor *SHEOL* en *HADES*, maar die weigeren om zelfs maar in overweging te nemen dat *EKKLĒSIA* het woord is dat de Heilige Geest heeft gekozen om de waarheid tot uitdrukking te brengen van het woord *QAHAL*. Als een principe correct is, is het evenwel te allen tijde correct; als het kan worden toegepast op de ene plaats, moet het, bij gelijke omstandigheden, ook op een andere worden toegepast. Daarom zal iemand die weten wil wat *EKKLĒSIA* betekent, de Hebreeuwse tegenhanger ervan moeten onderzoeken en ontdekken wat die betekent.

Een volledig onderzoek van het woord *QAHAL* is een enorme opgave. Ik weet dat heel goed, aangezien ik notities heb gemaakt van elk van de 123 plaatsen waar het zelfstandig naamwoord en de 39 plaatsen waar het werkwoord voorkomt. Dat heeft mij tot de overtuiging geleid dat de woorden *QAHAL* en *EKKLĒSIA* volledig met elkaar overeenstemmen, zoals het op grond van de wet van de goddelijke uitwisseling zou moeten zijn.

Als we het woord *QAHAL* willen begrijpen, moeten we inzien dat als door God aan één volk een middelaarsrol is gegeven ten behoeve van alle andere volken, dat volk een *QAHAL* of *EKKLĒSIA* moet zijn. Toen Isaak Jacob naar Paddan-Aram zond om een vrouw te zoeken, waren zijn afscheidswaarden: 'en God, de Almachtige, zegene u, Hij make u vruchtbaar en vermenigvuldige u, zodat gij tot een *EKKLĒSIA* (*QAHAL*) van volken wordt' (Gen. 28:3). Dit is de eerste keer dat het woord *QAHAL* in het Oude Testament voorkomt.

De tweede keer (Gen. 35:11) heeft God verklaard dat een volk, ja een *EKKLĒSIA* (*QAHAL*) van volken uit Jacob zou voortkomen. In Genesis 48:4 sprak Jacob tot Jozef dat God hem (Jacob) zou maken tot een *EKKLĒSIA* (*QAHAL*) van volken (let op het meervoud). Dit is allemaal in overeenstemming met wat we weten van Israëls toekomstige positie als het kanaal van zegeningen voor alle volken op deze aarde. Zie Genesis 12:2,3.

In Genesis 49:6 is *QAHAL* vertaald met 'vergadering.' Dit heeft te maken met de stamraden van Simeon en Levi. Dat waren de hoofden van hun stam en zij hadden mannen aangesteld om alle zaken die de stam aangaan te regelen. Jacob stond evenwel boven hen, aangezien hij het hoofd was van alle twaalf stammen. Deze raad, of ekklesia, vertegenwoordigde Simeon en Levi, maar Jacob verklaarde dat deze hem niet vertegenwoordigde. Het wilde dat zijn ziel geen deel zou hebben aan deze *QAHAL*, wat betekende dat hij geen deel had aan hun wrede daden.

In Numeri 10:7 komen het zelfstandig naamwoord en het werkwoord tezamen voor in dezelfde zin. Het zelfstandig naamwoord is vertaald met 'gemeente' en het werkwoord met 'samenroepen.' Dat is hetzelfde als wanneer wij over een wetgevend lichaam zeggen: de vergadering vergadert. We moeten te allen tijde beseffen dat een raad is samengesteld uit raadsleden en een Tweede Kamer uit leden van de Tweede Kamer, mensen die hun positie hebben verkregen door de mensen die ze gekozen hebben.

De dingen die ik naar voren breng ten aanzien van *QAHAL* zijn slechts aanwijzingen. De ijverige student kan een volledige lijst van teksten vinden waarin het zelfstandig naamwoord en het werkwoord *QAHAL* voorkomen in *Englishman's Hebrew and Chaldee Concordance*.

Als het principe van goddelijke uitwisseling stipt wordt toegepast, zal de overtuiging, dat de Bijbel werkelijk het woordelijk geïnspireerde Woord van God is, worden verdiept. Dat is mijn eigen ervaring toen ik in beide Testamenten de woorden *NEPHESH* en *PSUCHE*, de woorden voor 'ziel' heb nagevorst. Dat deze twee onderling kunnen worden uitgewisseld, kan worden aangetoond door Psalm 16:10 te vergelijken met Handelingen 2:27 en ook Genesis 2:7 met I Corinthe 15:45. *NEPHESH* komt 754 keer voor en *PSUCHE* 105. Als alle plaatsen waar het voorkomt worden beschouwd, zal duidelijk worden dat *ziel* het woord is dat door de Geest van God wordt gebruikt voor alle wezens die zintuiglijke vermogens hebben. Dat is de primaire en fundamentele betekenis van zowel het Hebreeuwse als het Griekse woord. Meer uitgebreide betekenissen moeten worden vastgesteld aan de hand van de context, aangezien deze woorden in veel gedeelten figuurlijk zijn gebruikt. De primaire betekenis kan worden ontdekt in de eerste teksten waarin het voorkomt (Gen. 1:20,21,24 en 30) en waar het is toegepast op dierlijk leven. Vervolgens is het toegepast op de mens in Genesis 2:7 toen hij door de levensadem alle zintuiglijke vermogens ontving en hij een levende ziel werd. Maar nergens wordt op welke wijze dan ook dit woord gebruikt op een manier die strijdig is met de primaire betekenis.

Dit is een van de heerlijkheden van Gods Woord en het positieve bewijs van het goddelijk auteurschap. Hier is een verzameling van zesenzestig boeken, geschreven door meer dan veertig verschillende schrijvers, te weten koningen, boeren, ploegers, filosofen, vissers, artsen, geleerden en leken, staatslieden en dichters, die leefden in verschillende landen, in een periode van zestienhonderd jaar en toch wordt dit ene woord consequent en accuraat gebruikt met dezelfde fundamentele betekenis vanaf Genesis 1:20 tot Openbaring 20:4. En dat ondanks de plotselinge verandering van een oosterse naar een westerse taal. Dat is onmogelijk,

tenzij de Bijbel maar één controlerende auteur heeft gehad, de Geest van God.